

גם תכנית הלימודים עצמה אינה מוצאת חן בעיני התלמידים-העורכים. "אינו מבין כשום פנים מדוע מקדישים זמן כה רב ללימוד תולדות הגולה, שאינן יכולות לי הורות לנו כל לקח, אלא אם כן מאמינים יוצרי תכנית הלימודים שמוטב, על כל מקרה, להכשיר את צעירי הארץ לגולה...".

"בשעורי הספרות מפטמים אותנו, לי מורת רוחנו ובעל כורחנו ממש, בחומר זר לרוחנו, תוך התעלמות מוחלטת מה עובדה שקיימת ספרות עולמית, ושקיימת בארץ ספרות חדשה צעירה, לפי רוחנו...".

"מדוע יש ללמדנו תלמוד?" אם רוצים להרגיל את התלמידים למחשבה הגיונית מוטב, לדעת בעל המאמר, "להשתמש לי מטרה זו בכמה מכתביו של אפלטון אודות סוקרטס...".

ומעל לכל: מקדישים להיסטוריה העולמית רק שעה וחצי בשבוע, "עדות ברורה לשוביניזם, לקלאוטורופוביה, ללאומנות, לי הסתגרות צרה ולבוז לעמים אחרים...".

במה, מחסן-הגרוטאות. לעצם הרכב הכיתות ומבנה בתי-הספר יש לי "צופר" דעות מענינות לא פחות: לדעתו יש להרכיב את הכיתות לפי רמת התלמידי, כיתה המורכבת כולה מתלמידים ש-מעל לבינוני, תוכל להתקדם ביתר מהירות מאשר כיתה מקבילה של פחות-מתווננים. נוסף להפרדה זו על פי הרמה, מציעים העורכים: הפרדה של בתי-הספר על פי המקצועות. "לכל בית-ספר בעיר יהיה גוון מיוחד משלו (מכון לתרבות קלאסית, מכון למקצועות טכניים, וכו'), והבחירה תהיה

תלמידים מורדים במורים

מרדכי וילנסקי, מנהלו ובעליו של בית הספר "שלוה" בצפון תל-אביב, לא נבהל כשגודע לו כי תלמידיו עומדים להקים מועצת-תלמידים, מעין "סובייט", שיביע את דעת התלמידים ואת תביעותיהם. להיפך, בצורה עדינה ובתלמי-מורגשת אף עזר להם לבצע את זממם. כי מרדכי וילנסקי, בן הי 59, בעל שערות שיבה וקול חרישי, (בפי תלמידיו: "מוטקה") הוא אחד המחנכים הנדירים הסבורים, כי חינוך אמתי מטרות להרגיל את הנער לאחריות עצמית, וכי מוטב לו לתלמיד להגות מחשבות מוטעות מאשר לא להגות מחשבות כלל.

וכך קמה המועצה לפני שנה — 27 חבר המייצגים 450 תלמיד, מפנית כיתתי (5) לכיתה השמינית, 3 לשביעית, 2 לשישית, וכו'.

ה"סובייטים" מתפשטים. ההתחלות היו צנועות. המועצה התערבה בסכסוך כיום בין תלמידים ומורים, הקימה בית-דין פנימי של התלמידים, דאגה לטיפונדיות, השתדלה לקבל לידיה את ארגונם של חר-גים אחרי-הצהרים. אולם לאט-לאט החל הי נסיון לגדול ולמצוא מחקים: קריאה גל-הבת לתלמידים בבתי-ספר אחרים, להקים "סובייטים" משלהם גרמה להקמת מועצות-תלמידים בבתי-הספר התיכוני למסחר, בבית-הספר התיכון החדש (שם שמרו הי-מורים לעצמם זכות ויטו), ובבית-הספר התיכון העירוני (שם הוקמה המועצה בי-יוזמת ההנהלה).

אולם האמביציות של הגויה-הרעיון בי-

AIR-TRANSPORT

- X מסירה מהירה
- X אריזת הסכנות
- X דמי ביטוח נמוכים ביותר
- X מניפולציה מינימלית
- X טפול זהיר

מטען אויר עזרה בפחות מאשר אתה חושב!

סאבנה

נתיבי אויר בלגיים
תל-אביב, רחוב מונטפיורי 11, טלפון 6801

מערכת צופר- בעבודתה.
בעד סוקרטס, נגד התלמוד

בידי התלמיד, בעזרת בחינות פסיכוטכניות ומדריכים מיוחדים. שיטה זו עלולה למי נוע, לדעתם, את הצורך, שכל תלמיד יצבור במוחו מחסן-גרוטאות של ידיעות, אשר לא ישתמש בהם לעולם, במקום ידיעות חיוניות לו, שלא ילמדם לעולם מחוסר זמן.

ב-100%

"אני מסכים אתך ב-100%. אך מה מוטל על בית-המשפט לעשות, לדעתך?" בשאלה בלתי רגיילה זו פנה השבוע השופט האמריקאי ליבוביץ לעד הסניגוריה, ג'ו סנטור, פושע מועד בן 20. ג'ו גרם לסנסציה כללית, כשהופיע בבית המשפט להגנת חברו, בן 17, שירה והרג נער, שהשתייך לכנופיה יריבה.

"אתם לא תחזירוהו למוטב בעזרת בית-הסוהר", אמר. "לא, אתם רק תעשוהו מר-נפש. מרנפש כמוני, אני הייתי בבית הסוהר. אני יודע מה עשו לי שם. מאו אני שונא את החוק ואת השוטרים...".

"לא הנערים הפושעים אשמים", הוסיף. "אין לנו לאן ללכת. איננו יכולים לשבת בבית, במשך כל ערבי השבוע, לכן ארצנו מצטרפים לתכרה רעה, והשוטרים רודפים אחרינו...".

לשופט, ששאל לעצתו מה לעשות, ענה בקול חרישי: "אדוני השופט, אני פשוט לא יודע...".

* שלמה אבינרי (17), גבריאל מונזו (17), ישראל מנר (17), ישראל פנקס (15).

"שלוה" היו רחבות יותר. הם לא רצו להי יות רק "אגודה-מקצועית". הם רצו להיות יותר: גורם המעצב את עצם תכנית הי לימודים של מחלקת החינוך, שלא שונתה מאז 1923, ושהיא שנואה במידה כמעט שווה על כל התלמידים בארץ. לשם מטרה זו התליתו להוציא כתב-עת מודפס. הוקמה מערכת, נקבע שם, ובסיום ההכנות באה פניה דיסקרטית אל המנהל שיואיל לעזור במצלילים. "מוטקה" שוב חיך והוציא מי קופת הגימנסיה 70 ל"י לכיסוי ההוצאות. הוא לא תבע לעצמו גם את הזכות לעבור על החומר טרם הדפסתו.

לפני ימים מעטים היתה ל"מוטקה" וילני סקי ההזדמנות לדפדף בפריעמל תלמידיו: "צופר, בטאון התלמיד" — כתב-עת של 24 עמוד שדפס ב-1000 טפסים ונמכר בי 75 פרוטה. לא היה מקום לאכזבה. המהפי כנים הצעירים היו באמת מהפכניים.

נגד ציונות ותלמוד. לא לשוא היתה "ציונות" למילת גנאי בפי תלמידי בתי הספר ובוגריהם. זהו היחס להרצאותיו הפטריוטיות של המורה, הבאות, לפעמים, כתחליף לחינוך קובל מיכאל מנר בן הי 17. "הם ויתרו לגמרי על כל נסיון לחנך לי! מדוע נמשך הקהל אחרי סיסמאות דמגוי גיות מפוצצות במקום לנתח את תכניות המפלגות? מיכאל עונה תשובה די הגיוני נית: "במקום להדריך את התלמיד להגיע לדברים בשכלו, מכריחה אותו שיטת החינוך להעתיק מילה במילה את הרצאות המורה".

כתובת המערכה והנהלה: תל-אביב, רחוב ליליבלום 12, טלפון 66785, ת.ו. 136 / העורך: אורי אבנרי / המוילים: אברהם גורדון ושלוש כהן / דפוס מ. שהם-תל-אביב, רחוב פין 6, טלפון 2230 / גלויות: צינקורסיה ארץ-ישראלית בדים / ההפצה: דוד שופל ובני. תל-אביב.

פשוט מעליך את בגדי העבודה המלוכלכים — מהר לתוך האמבטיה עם נ ק ה

אמכט קרם

הקצף העשיר והסמיך, הנקי מסבון, מסלק כל עקבות של אבק ולכלוך.

קרם אמכט אינו משאיר באמבט שרידים של סבון. — שופרת תמורת שופרת.

המפיצים היחידים: חברת נוריית בע"מ

למדו אנגלית

בחדרת מורים מעולים

בבית הספר לשפות "קדימה" ת"א. רח' בן-יהודה 74

הרשמה לקורסים למתקדמים ומשתלמים משעה 9 עד 12 בצהרים, ומי 4 עד 8 בערב (חוץ מיום שישי)

חדש! תיבה במכונה בעברית ואנגלית

קולנוע בתל-אביב

אופיר — נשיקת חצות (5)
אסתר — נקמת העני (2)
מגדלור — "סטרומבולי" (3)
אוריון — נשים בכלא (4) (אליגור פרק)

קולנוע בחיפה

אוריון — גונבי האופנים
אורה — ברקעה

ללמוד לרקוד?

רק אצל

גוס-גוס

בבית מיוחדים, ובקבוצות

11 יהודה 64

